

Arrest

nr. 67 226 van 26 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 13 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. SPINN, die *loco* advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op (...) 1986 in Grozny. U woonde in het dorpje M., niet ver van Grozny.

Op 5 oktober 2010 kwam uw neef M. I. A., de zoon van de broer van uw vader, bij u thuis op bezoek. Hij vertelde dat hij een vriendin wilde ontmoeten in Grozny. Jullie reden samen in de wagen van uw neef naar Grozny. In het centrum van Grozny ontmoette uw neef zijn vriendin. U kende haar niet en bleef in

de wagen zitten. U zag uw neef en zijn vriendin een twintigtal meter verderop met elkaar praten. Op een bepaald moment zag u twee politieagenten voorbijlopen. Zij begonnen te praten tegen uw neef en zijn vriendin. U hoorde niet wat ze tegen elkaar zeiden. U zag vanuit de wagen dat er tijdens het gesprek een handgemeen ontstond. U stapte uit de wagen, liep naar uw neef en de politieagenten toe en vroeg wat er aan de hand was. Daarop werd er wat geduwd en gevochten. Een politieagent sloeg uw neef met de kolf van zijn geweer. U werd geslagen door een politieagent maar u had geen erge verwondingen. Ten slotte vielen de twee politieagenten op de grond.

U zag bloed lopen op hun beide lichamen. U zag dat uw neef een mes in zijn hand had, waarmee hij beide politieagenten gestoken had.

De vriendin van uw neef was intussen verdwenen. U liep samen met uw neef naar zijn wagen en jullie reden terug naar u thuis. Uw neef vertelde u dat de politieagenten tijdens het gesprek harde, brutale taal hadden gebruikt en dat ze wilden dat zijn vriendin met hen zou meegaan. Uw neef vertrok dezelfde dag nog naar N. (Kabardino-Balkaria), waar hij woonde. Nadien hoorde u niets meer van hem. Omdat u bang was, dook u meteen onder bij twee verschillende kennissen in het dorp.

Uiteindelijk verliet u Tsjetsjenië in de ochtend van 10 oktober 2010. U reed mee met iemand in zijn wagen naar Moskou, waar u op 11 oktober 2010 aankwam. De volgende dagen verbleef u in Moskou bij een kennis, A. In Moskou werd u een van de volgende dagen opgebeld door uw moeder. Ze vertelde dat er mensen van de politie thuis waren langs geweest. Ze wilden weten waar u was. Deze mensen keerden later nog een paar keer terug naar uw moeder.

Op 20 oktober 2010 bent u vanuit Moskou in een vrachtwagen naar België gereisd. Op 23 oktober 2010 bereikte u België. Twee dagen later diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt.

De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië.

De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaring blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u in Tsjetsjenië problemen heeft met de autoriteiten. Deze problemen ontstonden nadat u samen met uw neef M. I. A. betrokken raakte in een incident met twee Tsjetsjeense politieagenten.

Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagde uw asielrelaas aannemelijk te maken. Zo kon u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs voorleggen van de problemen die u verklaarde gekend te hebben. U slaagde er niet in de Belgische asielinstanties enig document voor te leggen waaruit blijkt dat het incident dat de aanleiding voor uw problemen vormde, daadwerkelijk plaatsvond. Dit is uiterst merkwaardig, zeker gezien de ernst van de vechtpartij waarbij twee agenten van de oproerpolitie gewond zouden zijn geraakt. Voorts kan u geen enkel tastbaar bewijs voorleggen van het feit dat politiemedewerkers na het door u aangehaalde incident meer dan eens bij u thuis naar u op zoek zouden zijn geweest. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd.

Daarnaast bleef u onaannemelijk vaag met betrekking tot een aantal belangrijke aspecten van uw asielrelaas. Zo kon u niet duidelijk aangeven waar en met name in welk district van Grozny het incident zich precies voordeed, ook al verklaarde u dat u voorheen al verschillende malen in de buurt van de plaats van het incident was geweest (CGVS, p. 16 en 17). Ook over het ontstaan en het motief van de vechtpartij kon u onvoldoende informatie geven (CGVS, p. 18). Voorts beweerde u dat u niet gezien

heeft dat uw neef de politieagenten met zijn mes gestoken had. U stelde dat u enkel nadien zag dat beide agenten bloedend op de grond lagen. Op het moment dat uw neef de politieagenten met zijn mes stak, was u echter zelf met de politieagenten aan het vechten. Het is echter hoogst merkwaardig dat u achteraf niet van uw neef zou hebben vernomen hoe hij de messteken zou hebben toegebracht (CGVS, p. 18). Het is bovendien opmerkelijk dat u volstrekt geen informatie heeft over de huidige situatie van uw neef en dat u geen poging ondernam om hem te bereiken (CGVS, p.24 en 29). Ook over de personen die bij uw moeder thuis langskwamen omdat ze op zoek waren naar u, kan u amper informatie geven (CGVS, p. 24 en 29). Aangezien al deze elementen de kern van uw asielrelaas raken, kon redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent gedetailleerde informatie kon verschaffen, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast. U verwees verder naar de heersende willekeur in Tsjetsjenië en haalde aan dat je als jongere om het even wanneer opgepakt kan worden. U zou sinds 1994 zelf ook een paar keer zijn aangehouden, waarbij u echter nooit langer dan een dag werd vastgehouden (CGVS, p. 14, 25-28). Het is echter opvallend dat u ook in dit verband maar weinig concrete informatie kon geven over wat u precies overkwam, hoewel u hier nochtans specifiek naar gevraagd werd, maar telkens terugkwam op de algemene onveiligheidssituatie in Tsjetsjenië, die overigens verder in deze beslissing besproken wordt.

Bovendien blijkt uit uw verklaringen duidelijk dat niet deze aanhoudingen, waarvan u de laatste slechts bij benadering in de tijd kon situeren (CGVS, p. 26), maar wel het incident van 5 oktober 2010 voor u de rechtstreekse aanleiding vormde om uw land te verlaten (CGVS, p. 28).

Met betrekking tot uw reisroute verklaarde u dat u vanuit Tsjetsjenië met de wagen naar Moskou reisde. Na een kort verblijf in Moskou vertrok u met een vrachtwagen naar België (CGVS, p. 10). U was tijdens deze reis uitsluitend in het bezit van uw binnenlands Russisch paspoort (CGVS, p. 12) en zou onderweg tussen Rusland en België nooit persoonlijk gecontroleerd zijn (CGVS, p. 12). Deze verklaring is echter weinig aannemelijk. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt immers dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles worden uitgevoerd. Het is bijgevolg quasi onmogelijk de EU of de Schengen-zone te betreden zonder geldige reisdocumenten. Er kan dan ook weinig geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u zonder persoonlijke paspoortcontrole de EU zou zijn binnengekomen. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Russisch internationaal paspoort, waarvan u verklaarde het in Tsjetsjenië te hebben achtergelaten (CGVS, p. 8), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder uitgehoud.

Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde document (uw Russisch binnenlands paspoort) is niet van dien aard dat het bovenstaande beslissing kan wijzigen. Uw Russisch binnenlands paspoort bevat uitsluitend informatie met betrekking tot uw identiteit, die echter niet betwist wordt, maar niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. U legde geen enkel ander document voor om de problemen die u in Tsjetsjenië gekend heeft, te staven.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Enig middel: Schending van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

1. Inbreuk artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet: De bestreden beslissing weigert het vluchtelingenstatuut in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet toe te staan. Wanneer men de bestreden beschouwt, schendt de tegenpartij dit artikel manifest. Verzoeker heeft Tsjetsjenië verlaten omdat hij problemen had met de autoriteiten. Deze problemen ontstonden nadat hij samen met zijn neef M. betrokken raakte in een incident met twee Tsjetsjeense politieagenten. De twee politieagenten werden gestoken met een mes door de neef en vanaf dat ogenblik werd verzoeker gezien als een medeplichtige door de autoriteiten. Sinds verzoeker is gevlucht, wordt hij gezocht door de autoriteiten. Het is in casu dus duidelijk dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen.

2. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: (...). De bestreden beslissing weigert de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe te staan. Wanneer men de bestreden beschouwt schendt de tegenpartij manifest artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. De voorwaarden tot toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals in de wet omschreven, zijn in casu aanwezig namelijk: een reëel risico op ernstige schade, gedefinieerd in het punt b, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst. Nu, de situatie waarin verzoeker zich bevond alvorens naar België te komen, hield een reëel risico in op ernstige schade. Hij was immers samen met zijn neef toen er een schermutseling ontstond met twee politieagenten. De twee agenten werden gestoken door de politie en sindsdien wordt verzoeker gezocht. De moeder van verzoeker heeft hem laten weten dat hij, sinds hij vertrokken is, gezocht wordt door de autoriteiten. Dat verzoeker geen begin van bewijs kan voorleggen van de problemen die hij gekend heeft, mag niet tegen hem gebruikt worden zoals verwerende partij doet. Wordt verzoeker teruggestuurd, zal dit ernstige gevolgen hebben voor hem terwijl hijzelf eigenlijk niets gedaan heeft. Uit tal van rapporten en getuigenissen van Tsjetsjeense gevangenen blijkt immers dat de autoriteiten hen op een harde manier aanpakken: zij worden gemarteld en vernederd tijdens de ondervraging, voorarrest en ook later tijdens het uitzitten van de gevangenisstraf. De kansen dat verzoeker op een eerlijke rechtsgang kan rekenen zijn, gezien de zware mensenrechtenschendingen, quasi onbestaande zoals vele rechtszaken in Rusland en Tsjetsjenië aantonen. In casu is er dus een reëel risico voor het leven van verzoeker wordt hij terug naar zijn geboorteland gestuurd. Gelet op het bovenvermelde vordert verzoeker dat hij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming."

2.2.1. Wat betreft artikel 48/3 van de vreemdelingenwet stelt verzoeker dat hij Tsjetsjenië verlaten heeft omdat hij problemen had met de autoriteiten. Deze problemen ontstonden nadat hij samen met zijn neef betrokken werd in een incident met twee Tsjetsjeense politieagenten. Deze agenten werden met een mes gestoken door de neef van verzoeker. Vanaf dat ogenblik werd verzoeker gezien als een medeplichtige door de autoriteiten. Verzoeker stelt dat hij wordt gezocht door de autoriteiten sinds hij is gevlucht. Volgens verzoeker is het dus duidelijk dat hij voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 tot stand is gekomen.

Verzoeker beperkt zich tot de herhaling van zijn asielmotieven en de bewering dat hij wel degelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker haalt echter geen enkel element aan waaruit zou blijken dat de motivering zoals die is opgenomen in de bestreden beslissing niet correct zou zijn. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker zijn asielmotieven niet aannemelijk heeft gemaakt. Zo legde verzoeker geen begin van bewijs neer met betrekking tot de door hem aangehaalde asielmotieven. Bovendien bleef verzoeker onaannemelijk vaag met betrekking tot een aantal belangrijke aspecten van zijn asielrelaas wat zijn geloofwaardigheid verder heeft aangetast. Aangezien het elementen betreft die de kern van verzoekers asielrelaas raken, kon er van verzoeker worden verwacht dat hij zich er beter over zou hebben geïnformeerd. Ook wat zijn reisweg betreft, legde verzoeker weinig aannemelijke verklaringen af. Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift geen enkele poging om deze elementen in de bestreden beslissing te weerleggen, zodat deze onverminderd blijven bestaan.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebrachte asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève.

2.2.2. Wat betreft artikel 48/4 citeert verzoeker vooreerst dit wetsartikel. Verzoeker meent echter, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing is vastgesteld dat de voorwaarden tot toekenning van de subsidiaire bescherming aanwezig zijn, namelijk: een reëel risico op ernstige schade gedefinieerd in het punt b. Verzoeker meent dat de situatie waarin hij zich bevond voor hij naar België kwam, een reëel risico op ernstige schade inhield. Verzoeker was samen met zijn neef toen er een schermutseling ontstond met twee politieagenten. De moeder van verzoeker heeft hem laten weten dat hij sinds zijn vertrek gezocht wordt door de autoriteiten.

Verzoeker baseert zich voor de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde motieven als voor de vluchtelingenstatus. Het is echter duidelijk dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet van 15 december 1980.

2.2.3. Verzoeker meent dat het niet tegen hem mag worden gebruikt dat hij geen begin van bewijs kan neerleggen van de problemen die hij gekend heeft. Als verzoeker wordt teruggestuurd, zal dit voor hem ernstige gevolgen hebben terwijl hij zelf eigenlijk niets gedaan heeft. Verzoeker stelt dat uit tal van rapporten en getuigenissen van Tsjetsjeense gevangenen blijkt dat de autoriteiten hen op een harde manier aanpakken: zij worden gemarteld en vernederd tijdens de ondervraging, voorarrest en ook tijdens het uitzitten van de gevangenisstraf. Verzoeker meent nog dat de kans op een eerlijke rechtsgang *quasi* onbestaande is.

Vooreerst wordt vastgesteld dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker niet in staat is de door hem aangehaalde gebeurtenissen aan te tonen met coherente verklaringen, noch met de nodige stukken die zijn beweringen zouden ondersteunen. Op basis hiervan kan worden geconcludeerd dat verzoeker er niet in slaagt tegemoet te komen aan de bewijslast die in beginsel op de asielzoeker rust en deze in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die hij aanhaalt (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205).

De verwijzing van verzoeker naar de algemene situatie voor Tsjetsjeense gevangenen kan de vaststellingen in de bestreden beslissing geenszins wijzigen. Dergelijke beweringen volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 15 december 2004, nr. 138.480; RvS 9 juli 2003, nr. 121.481).

De bestreden beslissing is op een correcte wijze genomen en gemotiveerd. Naast een uiteenzetting van het vluchtrelaas door verzoeker zelf aangevoerd tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal bevat de bestreden beslissing gedetailleerde overwegingen die de beslissing afdoende motiveren.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC